

## مقایسه اولویت های فلسفه آموزشی دانشجویان تربیت بدنی به تفکیک جنسیت و دانشگاه محل تحصیل

رضا شجیع<sup>۱</sup>، فاطمه قربانعلیزاده قاضیانی<sup>۲</sup>، دکتر مجتبی امیری<sup>۳</sup>، سیاوش خدابرست<sup>۴</sup>، دکتر سید محمد حسین رضوی<sup>۵</sup>

دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه تربیت مدرس و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات<sup>۱</sup>، مدرس گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت الله آملی<sup>۲</sup>، استادیار و عضو هیأت علمی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران<sup>۳</sup>، عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان<sup>۴</sup>، استادیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه مازندران<sup>۵</sup>

ص ص: 110-95

تاریخ دریافت: 89/5/1

تاریخ تصویب: 89/7/3

### چکیده

هدف از این تحقیق، تعیین و مقایسه فلسفه آموزشی غالب در دانشجویان دختر و پسر تربیت بدنی بود. 266 دانشجوی دختر و پسر رشته تربیت بدنی از دانشگاه آزاد واحد های تهران شرق، اراک، آیت الله آملی و بابل با استفاده از پرسشنامه «پیش فرض های اولویت فلسفی» (تهیه شده توسط وایزو و باندی، 2002) مورد ارزیابی قرار گرفتند. پرسشنامه مذکور 40 پرسشی و دارای 5 مؤلفه فلسفی «اصالت ذهن، جاودان گرایی، واقع گرایی، تجربه گرایی، وجود گرایی» است. نتایج نشان داد که پسران آیت الله آملی تقریباً از همه فلسفه ها به یک اندازه و دختران به طور معنی داری از اصالت ذهن به عنوان فلسفه آموزشی غالب استفاده می کنند. پسران و دختران تهران شرق و بابل، اصالت ذهن را به عنوان فلسفه آموزشی غالب انتخاب کردند. پسران اراک

اصالت ذهن و دختران، واقع‌گرایی را به عنوان اولویت نخست برگزیدند. به طور کلی می‌توان گفت که اگرچه ایده‌آلیسم، فلسفه برتر بیشتر دختران و پسران بود، اما نتایج پژوهش حاضر نشان از اثرگذاری "عامل جنسیت" در قدرت انتخاب دارد؛ همچنین تفاوت میان دانشگاه‌های مختلف می‌تواند بیانگر نداشتن توافق میان مدرسان این درس باشد.

**واژگان کلیدی:**

فلسفه آموزشی، اصالت ذهن، واقع‌گرایی

rezashajie@yahoo.com

## مقدمه

همان گونه که دانشجویان در دوران دانشجویی در مراکز تربیت‌علم و سایر دانشگاه‌ها، دروس عملی و نظری فراوانی را در زمینه حرکات متعدد ورزشی و آثار آن بر انسان، می‌گذرانند، به نظر می‌رسد که باید مهارت‌های ذهنیت فلسفی را نیز طی آموزش‌های مختلف عملی و نظری رشد و توسعه دهند و این کار می‌تواند در کنار واحدهای درسی مربوط به فلسفه تربیت‌بدنی و یا اصول و مبانی تربیت‌بدنی صورت پذیرد. از این مرحله به بعد می‌توان انتظار داشت که مربی ورزش تبدیل به یک معلم ورزش کارآمد در حیطه تعلیم و تربیت شود.<sup>(4)</sup>

از یک سو اعتقاد بر این است که آموزش، محور اساسی تربیت است<sup>(6)</sup> و از سوی دیگر، جان دیوبی اعتقد دارد که تعلیم و تربیت باید در عمل صورت گیرد<sup>(11)</sup>. در تربیت‌بدنی و ورزش نیز بحث اصلاح و رشد فکر، جسم، رفتار و مهارت‌های حرکتی انسان از طریق آموزش و تمرین عملی است<sup>(2)</sup>. اما به طور قطع، تعیین اهداف و به دنبال آن تعیین روش‌های اجرایی و ارزشیابی نتایج، بدون داشتن تفکرات و پایه‌های فلسفی، کاری سطحی و کم‌دوم خواهد بود. مکاتب فکری و فلسفی مختلف نحوه شکل‌گیری و وظایفی را که مراکز آموزشی باید بر عهده گیرند به صورت‌های گوناگون بیان کرده‌اند. چنانچه جوهر اصلی مکاتب فلسفی را دیدگاه آنها از نظر هستی‌شناسی<sup>۱</sup>، ارزش‌شناسی<sup>۲</sup> و معرفت‌شناسی<sup>۳</sup> بدانیم، تأثیر عمیق آنها در هدف‌گذاری، برنامه‌ریزی و روش‌های اجرایی و نظام‌های ارزشیابی مراکز آموزشی به گونه‌ای روشن‌تر پذیدار خواهد شد<sup>(9)</sup>.

تقسیم‌بندی از مکاتب فلسفی آموزش و پرورش به شکل مختلف وجود دارد. وايز و باندی<sup>۴</sup> (2002) نمونه‌ای از این تقسیم‌بندی را ارائه کرده اند که شامل ۵ مکتب فلسفی جاودانگرایی (پرنیالیسم)<sup>۵</sup>، اصالت ذهن (ایده‌آلیسم)<sup>۶</sup>، واقع‌گرایی (رالیسم)<sup>۷</sup>، تجربه‌گرایی (اکسپریمنتالیسم)<sup>۸</sup> و

1- Ontology

2- Axiology

3- Epistemology

4- Wise & Bandy

5- Perennialism

6- Idealism

7- Realism

8- Experimentalism

وجودگرایی (اگزیستنسیالیسم)<sup>۱</sup> است. در تربیتبدنی و ورزش نیز همین مکاتب فکری و مؤسسات فرهنگی وابسته به آنها خودنمایی می‌کنند (۲ و ۱۳). با این توصیف، یکی از نتایج پربار آمادگی حرفة‌ای دوران دانشگاهی، توسعه و تکامل فلسفه تربیتبدنی و ورزش است. در قلمرو تربیتبدنی برای هر حرفة اعم از؛ تربیتی، آموزشی، غیرآموزشگاهی و یا مریبگری تربیتبدنی، داشتن اعتقاد به یک سلسله باورهای فلسفی درباره تربیتبدنی و ورزش، امری اساسی است (۷)؛ از سوی دیگر، در زمینه ارزیابی فلسفه آموزشی تنها چند پژوهش در داخل کشور صورت گرفته که نمونه‌های آماری آن را مدیران دانشکده‌ها و گروه‌های تربیتبدنی کشور و اعضای هیأت علمی آن (۸) و مدیران دیبرستان‌ها (۱) تشکیل می‌دادند. یک مقاله خارجی هم که از پرسشنامه PPA (تحقیق حاضر) استفاده کرده بود، در میان مدیران به بررسی پرداخت (۱۲). لی وینگستون ۱۰ و همکاران (۱۹۹۵) متوجه شدند که فلسفه آموزشی برتر در میان مدیران، فلسفه تجربه‌گرایی است (۱۲)، آذرفر (۱۳۸۰) نیز همین نتیجه را در مورد مدیران دیبرستان‌های دخترانه مشاهده کرد (۱)، همچنین نورایی و همکاران (۱۳۸۷) نیز نتیجه مشابهی را در میان مدیران دانشکده‌ها و گروه‌های تربیتبدنی کشور و اعضای هیأت علمی آن ارائه کرده اند (۸). بنابراین با توجه به اندک بودن پژوهش‌های خاص در این زمینه و همچنین نبودن توافق در نمونه‌های آماری، بر آن شدیم که به تعیین فلسفه آموزشی برتر، در میان دانشجویان تربیتبدنی دانشگاه پردازیم. به عبارت دیگر؛ می‌خواستیم ببینیم که دانشجویان تربیتبدنی بر اساس دیدگاه عملی خود نسبت به پرسش‌هایی که مطرح شده، چه رتبه‌هایی را در این فلسفه‌ها کسب می‌کنند؟ و همچنین میان دانشجویان دانشگاه‌های مختلف و بین دختران و پسران چه تفاوتی وجود دارد؟

### روش‌شناسی تحقیق

جامعه و نمونه: جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی دانشجویان دختر و پسر رشته

1- Existentialism

تربیت بدنی دانشگاه آزاد واحدهای تهران شرق، اراک، آیت الله آملی و بابل بود که در سال 87-86، در ترم چهارم و بالاتر شاغل به تحصیل بوده‌اند. از این میان، تعداد 266 نفر {دانشگاه آزاد تهران شرق (78 نفر) 49 پسر و 29 دختر، دانشگاه آزاد اراک (77 نفر) 40 پسر و 37 دختر، دانشگاه آزاد آیت الله آملی (69 نفر) 43 پسر و 26 دختر، دانشگاه آزاد بابل (42 نفر) 20 پسر و 22 دختر} مورد ارزیابی قرار گرفتند. میانگین و انحراف استاندارد سنی ایشان نیز به ترتیب برای دانشگاه آزاد واحدهای تهران شرق، اراک، آیت الله آملی و بابل شامل  $0/25, 21/94 \pm 0/25, 23/73 \pm 0/34, 0/34 \pm 0/25$  و  $22/12 \pm 0/27$  بود.

ابزار پژوهش: ابزار این پژوهش آزمون «ارزیابی اولویت فلسفی<sup>1</sup>» وايز و بندی (2002) است (13) که بین دانشجویان توزیع شد. این آزمون یکی از وسائل پرسشنامه‌ای است که اجرای آن آسان بوده و نمره‌گذاری برای آن به سهولت انجام می‌شود. این آزمون شامل 5 مؤلفه فلسفی (جاودانگرایی، اصالت ذهن، حقیقت‌گرایی، تجربه‌گرایی و وجودگرایی) است که با 40 پرسش (هر غالب فلسفی با 8 پرسش) پوشش داده شده و هر پرسش 5 گزینه برای انتخاب پاسخ دارد (5 سطحی لیکرت): به طوری که با انتخاب گزینه اول، امتیاز 1؛ با انتخاب گزینه دوم، امتیاز 2؛ با انتخاب گزینه سوم، امتیاز 3؛ با انتخاب گزینه چهار، امتیاز 4 و با انتخاب گزینه پنجم، امتیاز 5 به هر پرسش داده می‌شود. در پایان پاسخگویی به پرسش‌ها، محاسبه مجموع نمرات هر 8 پرسش صورت می‌گیرد و رتبه‌بندی هر غالب فلسفی برای هر شخص تعیین می‌شود. همچنین پایایی<sup>2</sup> پرسشنامه در پژوهش حاضر با محاسبه الگای کرونباخ تعیین شد که برابر با 89% بود.

روش جمع آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات: در این بخش، نحوه انتخاب دانشگاه‌ها به صورت نمونه در دسترس بود. پرسشنامه بین نمونه‌ها به صورت تصادفی توزیع شد و پس از آن، پاسخنامه‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه 15، مورد بررسی قرار گرفتند و نمره‌گذاری شدند. در ابتدا، داده‌های 40 پرسش جمع آوری و به صورت طبقه‌بندی فراوانی‌ها و

1- Philosophy Preference assessment

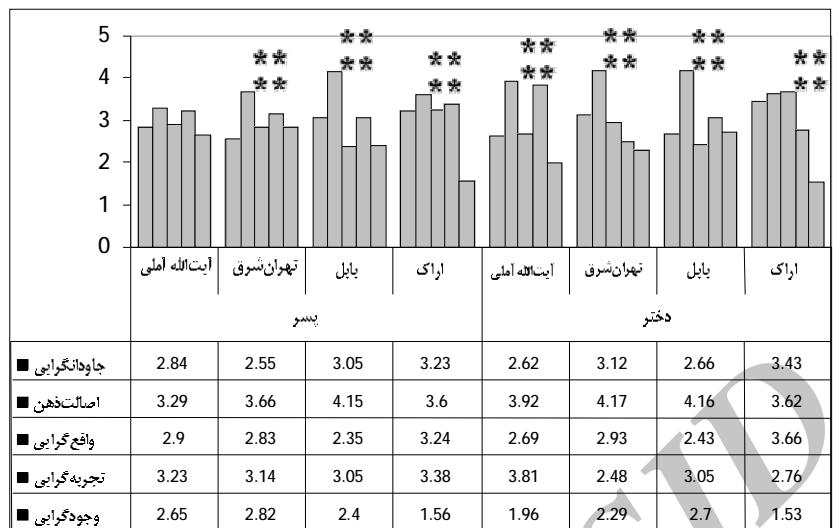
2- Reliability

در صدهای به دست آمده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. به منظور تعیین اولویت رتبه‌های خرد مقياس‌های فلسفه آموزشی غالب در هر گروه به طور مجزا، از روش آزمون غیرپارامتری در گروه‌های همبسته (فریدمن<sup>۱</sup>)، جهت مقایسه این خرد مقياس‌ها بین دو گروه دختر و پسر از روش آماری غیرپارامتری در دو گروه مستقل (یوی مان- ویتنی<sup>۲</sup>) و برای مقایسه بین دانشگاه‌ها از روش آماری غیرپارامتری در k- گروه مستقل (چ کروسکال- والیس<sup>۳</sup>) با سطح خطای ( $p \leq 0.05$ ) استفاده شد.

## نتایج

(الف) دانشگاه آزاد آیت‌الله آملی: پسران با توجه به میانگین رتبه، به ترتیب تجربه‌گرایی، اصالت ذهن، واقعیت‌گرایی، جاودانگرایی و وجودگرایی از بیشترین به کمترین رتبه را به خود اختصاص دادند؛ اما، این رتبه‌بندی از لحاظ آماری معنی‌دار نبود (نمودار ۱).

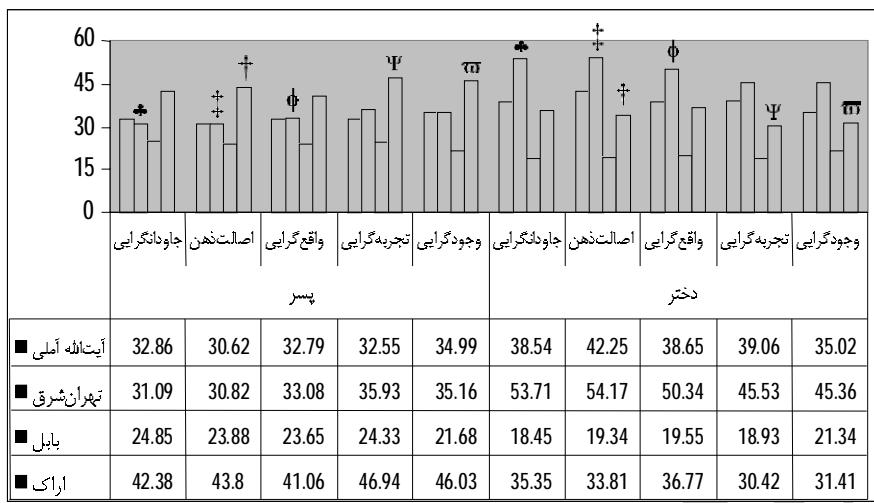
1- Friedmar  
2- Umann Whitney  
3- Kruskal-Wallis H



\*\* - معنی داری در سطح  $\alpha \leq 0/01$

نمودار 1- رتبه بندی فلسفه های آموزشی (تعیین فلسفه آموزشی غالب) دانشجویان با توجه به دانشگاه و جنسیت ایشان

در دختران به ترتیب اصالت ذهن، تجربه گرایی، جاودانگرایی، واقع گرایی و وجود گرایی بیشترین به کمترین رتبه را به خود اختصاص دادند؛ به طوری که این رتبه بندی از لحاظ آماری معنی دار بود (نمودار 1). مقایسه بین گروهی نشان داد که دختران در همه 5 مؤلفه فلسفی آموزشی دارای میانگین رتبه بالاتری نسبت به پسران بودند؛ اما، این برتری تنها در یک مؤلفه اصالت ذهن معنادار بود (نمودار 2).



نمودار 2- مقایسه فلسفه‌های آموزشی بین دانشجویان دختر و پسر هر دانشگاه. ♦- تفاوت معنی‌دار میان دختر و پسر در فلسفه آموزشی جوادانگرایی در دانشگاه آزاد واحد تهران شرق. + - تفاوت معنی‌دار میان دختر و پسر در فلسفه آموزشی اصالت‌ذهن در دانشگاه آزاد واحد آیت‌الله املى. †- تفاوت معنی‌دار میان دختر و پسر در فلسفه آموزشی واقع‌گرایی در دانشگاه آزاد واحد تهران شرق. †- تفاوت معنی‌دار میان دختر و پسر در فلسفه آموزشی تجربه‌گرایی در دانشگاه آزاد واحد اراک. تهران شرق و اراک. φ- تفاوت معنی‌دار میان دختر و پسر در فلسفه آموزشی تجربه‌گرایی در دانشگاه آزاد واحد تهران شرق. Ψ- تفاوت معنی‌دار میان دختر و پسر در فلسفه آموزشی وجود‌گرایی در دانشگاه آزاد واحد اراک. تذکر: برتری تفاوت را می‌توان از اختلاف ارتقای بین دو نماد مشابه، درک کرد.

(ب) دانشگاه آزاد تهران شرق: پسران را به ترتیب فلسفه‌های آموزشی اصالت‌ذهن، تجربه‌گرایی، حقیقت‌گرایی، وجود‌گرایی و جوادانگرایی از بالاترین به پایین‌ترین رتبه مورد انتخاب قرار دادند که از لحاظ آماری معنی‌دار بود (نمودار 1). دختران نیز به ترتیب از بالاترین به پایین‌ترین، فلسفه‌های اصالت‌ذهن، جوادانگرایی، حقیقت‌گرایی، تجربه‌گرایی و وجود‌گرایی را به طور معنی‌داری رتبه‌بندی کردند (نمودار 1). مقایسه بین گروهی، نشان داد که دختران در همه 5 مؤلفه فلسفی آموزشی دارای میانگین رتبه بالاتری نسبت به پسران بودند؛ اما، این برتری

تنها در 3 مؤلفه جاودانگرایی، اصالت ذهن و واقع گرایی معنادار بود (نمودار 2).

ج) دانشگاه آزاد بابل: پسران با توجه به میانگین رتبه، به طور معنی داری به ترتیب؛ اصالت ذهن، جاودانگرایی، تجربه گرایی، وجود گرایی و واقع گرایی را از بیشترین به کمترین رتبه انتخاب کردند (نمودار 1). دختران به طور معنی داری به ترتیب؛ فلسفه های آموزشی اصالت ذهن، تجربه گرایی، وجود گرایی، جاودانگرایی و واقع گرایی را از بیشترین به کمترین رتبه برگزیدند (نمودار 1). مقایسه بین گروهی، نشان داد که پسران در همه 5 مؤلفه فلسفی آموزشی دارای میانگین رتبه بالاتری نسبت به دختران بودند؛ اما، این برتری در هیچ یک از مؤلفه ها معنادار نبود (نمودار 2).

د) دانشگاه آزاد اراک: پسران به ترتیب فلسفه های اصالت ذهن، تجربه گرایی، واقع گرایی، جاودانگرایی و وجود گرایی را به طور معنی داری رتبه بندی کردند (نمودار 1). دختران به طور معنی داری به ترتیب فلسفه های آموزشی واقع گرایی، اصالت ذهن، جاودانگرایی، تجربه گرایی و وجود گرایی را مورد انتخاب قرار دادند (نمودار 1). مقایسه بین گروهی، نشان داد که میانگین رتبه پسران در همه 5 مؤلفه فلسفه آموزشی بالاتر از دختران بود؛ اما این برتری تنها در 3 مؤلفه اصالت ذهن، تجربه گرایی و وجود گرایی معنا داشت (نمودار 2).

ه) پسرها: در هر کدام از 5 فلسفه آموزشی جاودانگرایی، اصالت ذهن، واقع گرایی، تجربه گرایی و وجود گرایی، تفاوت معنی داری میان دانشگاه های آزاد آیت الله آملی، تهران شرق، بابل و اراک وجود داشت (جدول 3).

جدول 3- مقایسه فلسفه‌های آموزشی پسران در بین دانشگاه‌ها

معنی‌داری	درجه آزادی	مربع کای	میانگین رتبه	دانشگاه	فلسفه آموزشی
0/001 **	3	23/261	64/92 62/09 109/05 90/33	آیت الله آملی تهران شرق بابل اراک	جاودانگرایی
0/001 **	3	26/214	59/71 67/76 116/13 85/45	آیت الله آملی تهران شرق بابل اراک	اصالت‌ذهن
0/001 **	3	17/365	65/41 63/96 98/90 92/59	آیت الله آملی تهران شرق بابل اراک	واقع‌گرایی
0/001 **	3	19/231	70/85 60/34 106/60 87/33	آیت الله آملی تهران شرق بابل اراک	تجربه‌گرایی
0/001 **	3	19/826	75/02 73/04 113/93 61/64	آیت الله آملی تهران شرق بابل اراک	وجود‌گرایی

\* - معنی‌داری در سطح  $\alpha \leq 0/05$  \*\* - معنی‌داری در سطح  $\alpha \leq 0/01$

و) دخترها: در فلسفه‌های آموزشی جاودانگرایی، اصالت‌ذهن و وجود‌گرایی، تفاوت معنی‌داری میان دانشگاه‌های آزاد آیت الله آملی، تهران شرق، بابل و اراک مشهود بود؛ اما در دیگر مؤلفه‌ها هیچ اختلاف معنی‌داری میان دانشگاه‌ها وجود نداشت (جدول 4).

جدول 4- مقایسه فلسفه های آموزشی دختران در بین دانشگاهها

فلسفه آموزشی	دانشگاه	میانگین رتبه	مربع کای	درجه آزادی	معنی داری
جادو دانگرایی	آیت الله آملی	53/48			
	تهران شرق	73/50		3	0/018*
	بابل	56/20			
	اراک	48/55			
اصالت ذهن	آیت الله آملی	57/40			
	تهران شرق	74/47		3	0/001**
	بابل	67/59			
	اراک	38/27			
واقع گرایی	آیت الله آملی	51/50			
	تهران شرق	66/03		3	0/399
	بابل	56/00			
	اراک	55/92			
تجربه گرایی	آیت الله آملی	64/56			
	تهران شرق	60/50		3	0/075
	بابل	64/48			
	اراک	46/04			
وجود گرایی	آیت الله آملی	56/88			
	تهران شرق	69/95		3	0/001**
	بابل	76/39			
	اراک	36/95			

$\alpha \geq 0/01$  - معنی داری در سطح

\* - معنی داری در سطح  $0/05$

## بحث

با هدف ارزیابی فلسفه آموزشی برتر در دانشجویان تربیت بدنی، به جمع آوری اطلاعات از دانشجویان دانشگاه آزاد واحدهای تهران شرق، آیت الله آملی، بابل و اراک به کمک پرسشنامه پیش فرض های فلسفی (وایز و بندی 2002) اقدام کردیم. پس از تجزیه و تحلیل داده ها مشاهده شد که دانشجویان پسر دانشگاه آیت الله آملی، هیچ مکتبی را به عنوان فلسفه آموزشی غالب

خود مد نظر قرار ندادند؛ به طوری که نمایش فلات در نمودار به ناتوانی در تعیین اولویت قابل تعبیر است (13). به عبارت دیگر، همه 5 مکتب فلسفی را در یک سطح پذیرفتند و کاربردی بودن آن را قبول کردند. دانشجویان دختر دانشگاه آیت‌الله آملی (میانگین رتبه 3/92)، پسر و دختر آزاد تهران شرق (به ترتیب با میانگین رتبه 4/17 و 3/66)، پسر و دختر آزاد بابل (به ترتیب با میانگین رتبه 4/16 و 4/15) و پسر آزاد اراک (میانگین رتبه 3/60) به طور معنی‌داری فلسفه اصالت‌ذهن (ایده‌آلیسم) را به عنوان فلسفه آموزشی برتر خود مد نظر قرار دادند. ایده‌آلیسم‌ها عقیده بر این دارند که واقعیت وجود شیء بستگی به ذهن فرد داشته و جنبه معنوی دارد. عالم هستی و حقایق را تنها می‌توان از طریق فرایند متفکرانه شناخت (3). از نظر ایده‌آلیسم‌ها مدرسه به عنوان یک نهاد اجتماعی در نظر گرفته می‌شود، زیرا محلی است که روح مطلق در آن تجلی می‌یابد (3)؛ به عبارت دیگر، هدف نهایی تعلیم و تربیت تحقق روحی انسان است و به انسان بیش از هر چیز دیگری در تعلیم و تربیت، اهمیت داده می‌شود (3 و 5 و 7 و 10). در این مکتب مواد درسی که از طرف معلمان تنظیم می‌شود، کمال اهمیت را دارد (3 و 5 و 8 و 13)، معلمان در تعیین مواد آموزشی و برنامه درسی باید به اجزای تشکیل‌دهنده روح توجه داشته باشند. آن جنبه‌هایی که برای روح قابل تأملند عبارتند از: 1- فکری - عقلی، 2- احساسی و 3- ارادی (3 و 7). با توجه به محتوای چنین برنامه‌هایی از سوی ایده‌آلیسم‌ها، مشخص می‌شود که آنها بیشتر به جنبه کیفی اهمیت می‌دهند تا جنبه کمی (10)، و معلم؛ بویژه از لحاظ شخصیت و ارزش‌ها، الگوی دانش‌آموز است (10 و 3). اگرچه نمونه‌های ارزیابی شده در این پژوهش با پژوهش‌های دیگر متفاوتند، اما، یافته‌های پژوهش حاضر با مشاهدات لی وینگستون و همکاران (1995)، آذرفر (1380) و نورایی و همکاران (1387) در تضاد است (1 و 8 و 12).

دانشجویان دختر دانشگاه آزاد اراک فلسفه واقع‌گرایی یا رئالیسم را به عنوان فلسفه آموزشی غالب خود مد نظر قرار دادند. پیروان این مکتب معتقدند که دنیای مادی دنیای واقعی است (2 و 10 و 13)، و از راه علمی بهتر می‌توان به حقیقت دست یافت؛ تجارت و احساسات، مردم را در

شناخت طبیعت کمک می کند، ذهن و جسم ارتباط هماهنگ و تنگاتنگی دارند (10) و مدارس باید همین دنیا را به فراغیران درس دهنند (2 و 13). رئالیسم برنامه آموزشی را که از موضوعات مجزا تشکیل شده باشد، مورد انتقاد قرار می دهد و عقیده دارد چنین برنامه‌ای نمی تواند شاگردان را برای یادگیری تحریک کند و قدرت تفکر را به کار نمی اندازد (3). از نظر پیروان مکتب رئالیسم، کلاس‌های درس باید همانند طبیعت بسیار منظم باشد و با انبساط کامل اداره شود (2 و 13). روش‌های تدریس در این مکتب مانند ایده‌آلیست‌ها متنوع است. در این روش معلم از دنیای واقعیات بهره می برد و از ارزش‌های خود اعم از؛ مشاهده، مسافت‌های علمی، وسائل سمعی - بصری و غیره استفاده می کند. بیشتر وقت معلم صرف انجام دادن کنفرانس، بحث و پژوهه می شود (3)؛ از این رو، فراغیران دریافت‌کنندگان غیرفعالی در مطالعه و بررسی امور خواهند بود (2 و 13). یافته‌های پژوهش حاضر با مشاهدات لی وینگستون و همکاران (1995)، آذرفر (1380) و نورایی و همکاران (1387) در تضاد است (1 و 8 و 13).

با توجه به نتایج مشاهده شده در مقایسه فلسفه‌های آموزشی بین دانشجویان دختر و پسر هر دانشگاه، می‌توان اظهار داشت که تفاوت‌های جنسی نیز در انتخاب برخی از مکاتب فلسفی وجود دارد. اما هر کجا که تفاوت‌های جنسی مشاهده شده، پای مسائل فرهنگی، اجتماعی و دید متفاوت فرهنگ و اجتماع به این دو جنس نیز به میان آمده است. با این حال به علت موجود نبودن مطالعه‌ای در این زمینه، نیاز به پژوهش‌هایی مجدد و بررسی دقیق ضروری است. با عنایت به یافته‌های پژوهش حاضر در مقایسه فلسفه‌های آموزشی بین دانشگاه‌ها نیز در برخی از مکاتب فلسفی، تفاوت معنی‌داری میان دانشگاه‌ها وجود دارد. نورایی و همکاران (1387) اظهار داشتند که خرقانیان (1372) تفاوت ذهنیت فلسفی مدیران را معنادار گزارش کرد (8). خالدان و آبکار (1384) در نتیجه‌گیری بررسی میزان ذهنیت فلسفی مدیران به این اشاره دارند که مدرسانی که مهارت‌های فلسفی را آموزش می دهند و اینکه چه مسائلی را در آموزش مطرح می کنند، نیز دارای اهمیت هستند (4). شاید تفاوت مشاهده شده در بین دانشگاه‌های

مورد مطالعه پژوهش حاضر نیز به دلیل تفاوت نظر و دیدگاه ها و همچنین تجربه تدریس مدرسان این درس در بین دانشگاه های مذکور باشد. با این حال باز هم به پژوهش های بعدی نیاز داریم.

### نتیجه‌گیری

بنابراین اگرچه در اولویت‌بندی مکاتب فلسفی بیشتر دختران و پسران، "ایده‌آلیسم" را به عنوان فلسفه آموزشی برتر خود انتخاب کردند، با این حال نتایج تحقیق حاضر نشان دهنده وجود یک تفاوت نسبی بین دختران و پسران دانشگاهی (انگذاری عامل جنسیت در قدرت انتخاب) است. همچنین تفاوت میان دانشگاه های مختلف شاید بیان کننده نبودن توافق و اجماع میان مدرسان این درس در مورد فلسفه آموزشی در تربیت‌بدنی است.

## منابع

- 1- آذرفر، فاطمه. (1380). تیپ‌شناسی فلسفی ذهن مدیران و تأثیر آن بر اثربخشی به تفکیک در ابعاد سیستم‌های حقوقی، حقیقی و باز دیبرستان‌های دخترانه شهر تهران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
- 2- امیرتاش، علی‌محمد. (شهریور 1383). پنج فلسفه پایه آموزشی. جزوی درسی دانشگاه تربیت‌علمی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی.
- 3- حسینی، سید عمامه؛ قربانعلی‌زاده قاضیانی، فاطمه و طبیی، سید مرتضی. (تابستان 1385). اصول و مبانی تربیت‌بدنی و مدیریت و برنامه‌ریزی. چاپ اول، انتشارات مؤسسه فرهنگی هنری شمال پایدار - دانشگاه غیرانتفاعی شمال، آمل.
- 4- خالدان، اصغر و آبکار، علیرضا. بررسی میزان ذهنیت فلسفی مربیان ورزش و رابطه آن با برخی از مشخصات فردی. (بهار و تابستان 1384). نشریه پژوهشنامه علوم ورزشی. سال اول، شماره اول، صص 1-15.
- 5- رضوی، سید محمد حسین. (1384). اصول و مبانی تربیت‌بدنی. چاپ اول، انتشارات مؤسسه فرهنگی هنری شمال پایدار - دانشگاه غیرانتفاعی شمال، آمل.
- 6- شریعتمداری، علی. (1364). فلسفه (مسائل فلسفی، مکتب‌های فلسفی، مبانی علوم). انتشارات فوق برنامه بخش فرهنگی دفتر مرکزی جهاد دانشگاهی، چاپ چهارم.
- 7- مظفری، سید امیر احمد و پورسلطانی زرندی، حسین. (زمستان 1386). اصول و فلسفه تربیت‌بدنی. چاپ دوم، انتشارات بامداد کتاب، تهران.
- 8- نورابی، طهمورث؛ امیرتاش، علی‌محمد؛ تنندنویس، فریدون و بهرنگی، محمدرضا. (تابستان 1387). ارتباط بین فلسفه آموزشی مدیران و جو سازمانی در دانشکده‌ها و گروه‌های تربیت‌بدنی. پژوهش در علوم ورزشی، شماره 19، صص 55-69.
- 9- نقیب‌زاده، میرحسین. (1380). نگاهی به فلسفه آموزش و پرورش. چاپ چهاردهم،

انتشارات طهوری، تهران.

- 10- وست، دبورا آ و بوچر، چارلز آ. (2004). مبانی تربیتبدنی و ورزش. ویرایش چهارم. ترجمه احمد آزاد (1383). چاپ یازدهم. انتشارات دانش افروز. تهران.
- 11- Laban, Radolf. (1966). The mastery of movement. Macdonald & Evance.2nd edition.
- 12- Livingston, M.J; McClain, B.R and DeSpain, B.C. (1995). Assessing the Consistency Between Teachers' Philosophies and Educational Goals. Education-Indianapolis, VOL 116; Number 1, pages 124.
- 13- Wise, John and Bandy, Joseph. (2002). Curriculum Development, A Guide to Practice. 6th edition. New York, Merry land